

Factum fra de Interessesfere; men udover denne Grændse har der ikke været nogen berettiget Mads for dette Ministeriums Delegerede. Det var de fire Taxatorers Sag selvstændig og uden Vedelse, saaledes som det ellers skeer ved Expropriationer efter Loven af 14de December 1857, at foretage Bærdiansættelsen af de til Expropriation udviste Grunde og skjønne over de Magelæg, som fandtes billige. Ligeledes var det dem, som alene havde at bestemme, hvad de paa de til Expropriationen udviste Strækninger vilde indbringe under Taxationen, og hvor der opstod Tvist om, hvorvidt Statens Erstatnings pligt strakte sig, f. Ex. med Hensyn til Bygninger uden Hjemmel eller med ubetinget Revers, tilkom det ikke Krigsministeriets Delegerede at afgjøre denne Tvist, men han maatte overlade til Taxatorerne selv at skjønne, hvorvidt de vilde efterkomme de private Eieres Forlangende om at taxere Alt, hvad der fandtes paa Grunden, idet det da vilde blive at forbeholde senere Afgjørelse af rette Bedkommende, om der virkelig ogsaa tilkom Erstatning for de Gjenstande, hvis Værdi var taxeret. Loven af 14de December 1857 sammensætter Taxationscommissionen af fire Medlemmer; naar et femte Medlem skal tiltræde, er det den af Indenrigsministeriet anmeldte faste Dpmand, ikke en Delegeret for en af Parterne.

Udvalget beklager, at Krigsministeren ikke omhyggeligere har sørget for Overholdelsen af de i Loven foreskrevne Former.

Bed Expropriationerne ere de private Grunde ansatte til en Pris, der vexler fra 16 β . til 1 Rd. 40 β . pr. Quadratalen, men som i det forholdsvis største Antal Tilfælde er 48 β . pr. Quadratalen. Til den herved fremkommende Sum er der for nogle Eiendomme lagt et Beløb for „Culturværdi“ og for andre en Erstatning for tilladte Bygninger, der ikke vare behæftede med ubetinget eller opsigeligt Revers. Derimod er fradraget i Erstatningssummen Værdien af den Belliggenhedsfordeel, som den tilbageblivende Deel af Eiendommen antages at vinde ved Anlægget af de Gader og Vete, til hvis Anlæg Expropriationen er skeet. Dette er stemmende

med Loven af 14de December 1857 § 10, og den Alighed, som fremkommer derved, at nogle Grunde kun miste faa Allen Grund og dog opnaae en betydelig fordeelagtigere Belliggenhed, hvis Værdi da bringes i Modregning med den lille Erstatningssum, uden at dennes overstyvende Beløb betales af Eierne, medens andre Grunde, af hvilke større Dele exproprieres, ved Afkortning i Erstatningssummen maae tilsvare hele Værdien af den vundne Belliggenhedsfordeel — denne Alighed ligger i Sagens Natur og har ikke her funnet undgaes.

Det har ikke ligget i Udvalgets Opgave at gaae ind paa Spørgsmaalet om Størrelsen af de ved Taxationerne tilkjendte Bederlag for exproprierede private Grunde paa Demarcationsterrainet. Deres Totalsum er i Krigsministerens Indberetning angiven til 57,390 Rd. 58 $\frac{1}{2}$ β ., uden at der gives nogen Oplysning om det exproprierede Areal's Størrelse. Derimod skal Udvalget gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til de paa dette Terrain beliggende Bygninger, som ikke af Taxationscommissionen ere ansatte til Erstatning, eller som kun ere taxerede under Forbehold af Statens Ret til at forlange dem borttagne uden Bederlag. Det kommer derved ind paa det almindelige Spørgsmaal om Reversernes Betydning, hvilket tillige faaer Anvendelse paa de Dele af Demarcationsterrainet, som ikke ere exproprierede til offentlig Brug. Udvalget har havt Leilighed til ved nogle af sine Medlemmer at anstille en nøiere Undersøgelse af disse Reversers Historie og de Regler, som i de senere 60 Aar ere til forskjellige Tider fulgte ved Bygningsstilladelser paa Demarcationsterrainet. En kort Fremstilling heraf vil være nødvendig for at komme til Klarhed om det Forhold, hvorunder Bygningerne mellem Fæstningsværkerne og Søerne befinde sig.

Efter Kjöbenhavn's Bombardement i 1807 var saagodt som hele det nuværende Demarcationsterrain ryddet for Bygninger; vore egne Myndigheder og Sjenden havde nedbrudt eller nedskudt, hvad der fandtes af enkeltstaaende